HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לא שנו אלא שלא גמר אבל גמר חוזר ומקריב מאי גמר אילימא גמר קרבנותיו מאי מקריב אלא שלא גמר היום אבל גמר היום חוזר ומקריב: **מתני'** [א]מי [ב]שלא חג ביו"ט הראשון של חג חוגג את כל הרגל ויו"ט האחרון של חג [ג]עבר הרגל ולא חג אינו חייב באחריותו על זה נאמר [ד]מעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להמנות ר' שמעון בן מנסייא אומר [ה]איזהו מעוות שאינו יכול להתקן זה הבא על הערוה והוליד ממנה ממזר א"ת בגונב וגוזל יכול הוא להחזירו ויתקן ר"ש בן יוחי אומר אין קורין מעוות אלא למי שהיה מתוקן בתחילה ונתעוות ואי זה זה תלמיד חכם הפורש מן התורה:

גמ' מנהני מילי אמר רבי יוחנן משום רבי ישמעאל נאמר [ו]עצרת בשביעית של פסח ונאמר עצרת בשמיני של חג מה להלן לתשלומין אף כאן לתשלומין מופנה דאי לאו מופנה איכא למיפרך מה לשביעי של פסח שכן אינו חלוק משלפניו תאמר בשמיני של חג שחלוק משלפניו לאיי אפנויי מופנה מכדי מאי עצרת עצור בעשיית מלאכה הכתיב [ז]לא תעשה מלאכה עצרת דכתב רחמנא למה לי אלא שמע מינה לאפנויי ותנא מייתי לה מהכא דתניא [ח]וחגותם אותו חג לה' שבעת ימים יכול יהא חוגג והולך כל שבעה ת"ל אותו אותה חוגג ואי אתה חוגג כל שבעה אם כן למה נאמר שבעה לתשלומין ומנין [ט]שאם לא חג יו"ט הראשון של חג שחוגג והולך את כל הרגל יום טוב האחרון ת"ל [י]בחדש השביעי תחגו אותו אי בחדש השביעי יכול יהא חוגג והולך החדש כולו ת"ל אותו אותו אתה חוגג ואי אתה חוגג חוצה לו ומאי תשלומין ר' יוחנן אמר [יא]תשלומין לראשון ור' אושעיא אמר תשלומין זה לזה מאי ביניהו א"ר זירא חיגר ביום ראשון ונתפשט ביום שני איכא ביניהו רבי יוחנן אמר תשלומין לראשון [יב]כיון דלא חזי בראשון לא חזי בשני ור' אושעיא אמר תשלומין זה לזה אע"ג דלא חזי בראשון חזי בשני ומי א"ר יוחנן הכי והאמר חזקיה [יג]נטמא ביום מביא בלילה אינו מביא ורבי יוחנן אמר אף בלילה נמי מביא א"ר ירמיה שאני טומאה דיש לה תשלומין בפסח שני מתקיף לה רב פפא הניחא למאן דאמר [יד]פסח שני זה בא על הערוה. דטפי נוסתו ניכר שהממזר נראה לעולם מבעל שאר עבירות רומה [טו] וגזלן אין עדיו נפיו:

נאמר עצרת בפסח. ובירושלמי יליף לה ר' יוחנן בשם ר' ישמעאל נאמר ממשה עשר בפסח ונאמר ממשה עשר בחג מה להלן [יו"ט מחכון תשלומין לראשון] אף כאן י"ט מחכון תשלומין לראשון ותו ליכא למיפרך כדפרין בשם"ס שלנו דהא גזרה שוה גמורה [טז] כדלעיל מינה בסוכה בפ' היכן (דף מ.) ועוד יהודה בר פפרא בשם רבי חוצאה דרים התם ומזומה לותו חג לה' שבעת ימים וכי שבעה הם והלא שמנה הם אלא יום ראשון [משם] הרי ז' ר' יוסי בעי וכי מכלן למדנו אחין מגיגה דומה שבת והלא ממקום אחר התיב רבי יוחנן לחוי לדב פפרא בר פפרא כן מעתה לא תהא עצרת אלא ביום שמיני [שמה] הרי כאן [שמה] לא תהא יהודה בר פפרא בשם ר' חוצאה [לא מהם שני ימים] הרי כאן שמה לא תהא יהודה בר פפרא בשם ר' חוצאה [יז] לא מהן חוגו חג לה' שבעת ימים וכי שבעה הם אלא לא מהן שמה: [יז] ר"ה כיון וכו' להשמע לא חזי לו למ"ד כיון דהשתא לאו בר חיובא הוא לא מצי מייתי ליה דאורייתא ואינו בביאה לא הוי בהבאה ומיהו לרבי אושעיא כיון דתשלומין זה לזה לא מחייב סמ"ד וכ"ל: [יח] ר"ה נטמא וכו' דבנטמא בשמיני מביא שכן יש בשעה הראויה וכו' כמה טומאות בשביעי:

רבינו חננאל

רבין א"ר יוחנן הפריש עשר בהמות לחגיגתו הקריב חמש ביום טוב ראשון חזר ומקריב חמש ביו"ט האחרון. קשיין אהדדי אלא לאו ש"מ כאן בסתם כאן במפרש ש"מ אתמר נמי משמיה דר' יוחנן לא שנו כיון שפסק שוב אינו מקריב אלא שלא גמר היום דאמרינן מדלא אקריב שוורי שיריינהו לזמן אחר ונעשו כדין נדרים ונדבות. אבל גמר היום חוזר ומקריב: **מתני'** מי שלא חגג ביו"ט הראשון וחגג את כל הרגל כולו ויו"ט האחרון וגמרינן להו לתשלומין מדכתיב בחג וחגותם אותו חג לה' שבעת ימים בשנה חקת עולם וכתיב בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכו' אשתכח דאתקוש להו כולהו להדדי. התינח הני יום שמיני של חג מנא ליה. א"ר יוחנן גמרינן ליה בג"ש נאמרה עצרת בשביעי של פסח. ונאמרה עצרת בשמיני של חג. מה שביעי של פסח יש לו תשלומין אף עצרת דחג יש לו תשלומין ואמרינן האי עצרת צריך להיות מופנה ומפורש במס' נדה פרק המפלת שצריך להיות מופנה כדי שתדיין ממנו זה הדין שכל ג"ש שהיא מופנה בשני צדדין למידין ואין משיבין. ואע"פ שיש לה פרכא אין משיבין. ואם אינה זו הענרת כתובה בה מופנה. איכא למפרך מה לשביעי של פסח שכן אין חלוק מלפניו פי' כולן שבעת ימי הפסח קרבן אחד לכולן. קרבן של יום ראשון הוא קרבן לכל הימים. אבל שמונת ימי החג. יום הראשון י"ג פרים. יום השני י"ב פרים הולכין ומתמעטין וביום השמיני פר אחד הנה חלוקים הן זה מזה. ואמרינן לאי אפנויי מופנה כו'. ותנא מייתי ליה מהכא וחגותם אותו חג לה' שבעת ימים וגו' יכול יהא חוגג והולך כל שבעה ת"ל אותו.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה והוליד ממזר וכו' זכרון לעונו לפיכך: (ב) ד"ה מאי תשלומין כיצד הן תשלומין הס"ד ומ"ש מה"ד הג"ה ומאן דאמר תשלומין לראשון דריש מאותו דראשון וחגותם אותו ומ"ד תשלומין זה לזה דריש מאותו דסיפיה שבעת ימים תחוגו אותו כלומר האי אותו נופל בשבעה דכולן ראויין לו ע"כ הס"ד: (ג) ד"ה כולן תשלומין זה וכו' כימים שלפניו דיום רשון וכו' תשלומין זה לזה הס"ד: (ד) ד"ה שמי שלא הל"ל עם ד"ה כולן וים לה תשלומין כגון מילו נטמא בפסח ראשון מביא בפסח שני: (ה) תוס' ד"ה נגמר וכו' גמולה היא כדילפינן וכו' ולא צא שבת מכס הרי ז': (ו) בא"ד מג לה' שבעת ימים וכי ז' והלא ח' הם אלא לא מהן שמה: (ז) ד"ה כיון וכו' דהשתא לא מצי מייתי ליה מדאורייתא ואינו בביאה לא הוי בהבאה: (ח) ד"ה נטמא וכו' דבנטמא בשמיני מביא שכן יש בשעה הראויה וכו' כמה טומאות בשביעי:

תורה אור השלם

1. מְעֻוָּת לֹא יוּכַל לִתָּקֵן וְחֶסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהִמָּנוֹת: קהלת א טו
2. שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּאָכֵל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיי אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה:
דברים טז ח
3. וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיי שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ אֹתוֹ:
ויקרא כג מא

מוסף רש"י

והוליד ממנה ממזר. עונו גלוי וזכר כל זמן שממזר קיים (יבמות כב:). **אם כן למה נאמר שבעה לתשלומין.** והוא הדין לשאר המועדות שהרי לפי שבעת ימים (לקמן יז.). **נטמא ביום מביא בלילה אינו מביא.** נעשית מיד כ' קרבנות, גליל ז' מינו מניין, לעניין קרבן טומאה מלינתה היא, לילה ממוסר זמן (כריתות ח.).

רבינו חננאל (המשך)

אותו כלומר יום ראשון אתה חוגג ואי אתה חוגג כל ז'. א"כ למה נאמר שבעה (ו) תשלומין זה לזה. פירוש ר' יוחנן סבר מי שנתחייב לחגיגה ביום הראשון ולא חג משלם כל שאר ימות החג ואם לא נתחייב בראשון כגון שהיה חולה וכיוצא בו שאינו מתחייב בחגיגה אע"ג דאתפח בשני פטור הוא. ור' אושעיא סבר כיון דאתפח בשני חייב לשלם בשאר הימים וכן כל ימות החג תשלומין הן זה לזה. א"ר זירא חיגר ביום ראשון ונתפשט בשני איכא ביניהו. ר' יוחנן סבר פטור כיון דלא חזי בראשון לא חזי בשני. ור' אושעיא סבר (ז) ולא יתכן זה שחלקו לו חזקי' ור' יוחנן כשנטמא בלילה להעמידה בזב ונכוחים הן למבין. ומקשינן מי א"ר יוחנן הכי והאמר חזקיה נטמא ביום מביא. פי' נזיר שנטמא טומאת מת ועוד נטמא ביום שמיני לטומאתו הראשונה טומאת מת אחרת מביא ב' קרבנות נטמא בלילה אינו מביא. ר' יוחנן אמר אף בלילה נמי מביא והאי נזיר בליל שמיני שלו לא חזי לאתויי קרבן וקא"ר יוחנן חייב להביא קרבן אחר בתשלום ז' ימים לטהרתו. ואע"פ שלא נתחייב בעת טומאתו. ופירוק ר' ירמיה שאני טומאה הואיל ואית לה תשלומין בפסח שני פירוש הלא מי שנטמא לילי י"ד בניסן או מקודם לכן לא נתחייב עדיין להקריב בפסח בעת טומאתו ואעפ"כ נתחייב באותו פסח להשלימה בי"ד באייר בפסח שני כך זה הנזיר וזה שאמרנו דמיירי בנזיר מפורש בכריתות פ' ארבעה מחוסרי כפרה בגמרא ונזיר שנטמא טומאות הרבה. ואוקימנא התם לר' יוסי בי"ר יהודה. ודלא כר' דתניא וקדש את ראשו ביום ההוא ביום הבאת קרבנותיו דברי רבי ר' יוסי בר"י אומר ביום תגלחתו. דאי ר' לא משתכחת לה נזיר שנטמא טומאות הרבה להיפטר בקרבן אחד ופריש הכי התם כיון דא' ר' נזירות דטהרה עד שמיני לא חיילא עליה אי דנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי אחר כולה טומאה אריכתא היא ולית הכא טומאות הרבה. ואי דנטמא בשמיני שלו וחזר ונטמא בשמיני אחר וחזר ונטמא בשמיני

לא שנו הא דתניא לקמן מומו מתה חוגג ולא יותר מלא שלא גמר היום: **אבל גמר היום.** ולא היה לו שהות להקריב כל מגיגות שהפריש: **מתני' מי שלא חג.** שלא הביא מגיגתו ביום הראשון של חג: **ויו"ט האחרון של חג.** חוגג שמיני עצרת ואע"ג דלרגל נפני עצמו הוא הוי תשלומין לראשון: **והוליד ממזר.** שהביא פסולין בישראל ויהא זכרון (א) לפיכך אין עונותיו נמחקין בסוכה: **יכול להחזיר.** דמי גזילתו וגזלתו לבעלים: **ויתקן.** ויהא מתוקן מן החטא: **מעוות.** מקולקל: **גמ' מנהני מילי.** דר"ט המחרון של חג הסוכות תשלומין לקרבנות החג ליחידים: **עצרת בשביעי של פסח.** בפרשת כל הכבור שבת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת (דברים טז): **מה לשביעי של פסח.** תשלומין לראשון שהרי אינו חלוק משלפניו לענין פז"ר קש"ב (ב): **מופנה.** ולריכה גזירה שוה זו שתהא מופנה דמו לא פרכינן עליה מידי דכל גזירה שוה מופנה למידין ואין משיבין: **לאיי.** דשמת: **הא לכתיב לא תעשה מלאכה.** בהדוח קרא גופיה וביום השביעי עלרת לה' אלהיך לא תעשה מלאכה: **ותנא מייתי לה מהכא.** משום דר' יוחנן דגמר לה כדאמרינן לעיל אמורה הוא נקט הכא הא לימא: **כל שבעה.** כל יום ויום: **נחדש השביעי.** כל ימי החג האמור בחדש השביעי: **יכול יהא חוגג והולך כל החדש.** ליחה יום שילמה לתשלומי החג אם לא הקריב קמ"ל אותו: **בחדש השביעי תחגו.** דקרא מרי אותו כתיב ביה: **מאי תשלומין.** כילד הן תשלומין (ג): **כיון תשלומין לראשון.** שהרי יום אחד עשה הכתוב עיקר בכולן דכתיב אותו ואלחריו עשה תשלומין לו: **כיון תשלומין זה לזה.** אין לך יום בהם שאין חובתו תלויה בו בעצמו למי שלא נראה בימים שלפניו (ד) יום לראשון שהוא נראה להביא עיקר לדידיה וימיו שלאחריו תשלומין לו: **חיגר.** אינו רואי לילאות כדאמרינן בפ' [ה]: **נטמא ביום.** בבכירות (דף ט.). תנן נזיר מביא קרבן אחד על טומאות הרבה ואחד טומאת מת ביום ז' שהוא יום שלישי שלאחר שבעת ימי נזירותו ומביא שני קרבנות אחרים ואחד על